

Met zijn vestiging als vrouwenarts te Coevorden brak voor HOFFMANN een nieuwe periode aan. Zijn onverwachte voortijdige dood maakte aan zijn veelbelovende ontwikkeling een wreed einde.

Het moge een troost voor zijn vrouw (en medewerkster!) en zijn ouders zijn, dat hij in onze herinnering als een goed vriend en een voorbeeldig medicus zal blijven voortleven.

Rotterdam, 20 September 1954

E. A. DONK

IN MEMORIAM AUGUST STÄRCKE. — Op 20 September 1954 is in alle stilte te Zeist begraven AUGUST STÄRCKE, zenuwarts te Den Dolder. Hij stierf 16 September na een langdurig lijden.

STÄRCKE werd op 12 Augustus 1880 te Amsterdam geboren. Zijn ook aldaar gevolgde medische studie verliep bijzonder voorspoedig; hij ontving op zijn 21e jaar het artsdiploma. Hij specialiseerde zich daarna drie jaar bij WERTHEIM SALOMONSON en WINKLER in de psychiatrie en neurologie. Vervolgens was hij enige jaren verbonden aan de psychiatrische inrichting te Zutphen, om van 1909 tot zijn pensionering in 1940 werkzaam te zijn in de Willem Arntsz-Stichting. Reeds kort na zijn aanstelling werd hij daar eerste geneesheer, waarnemend directeur.

STÄRCKE was een uitermate begaafd en brilliant wetenschappelijk werker. Talloze publicaties getuigen van zijn grote kennis en eruditie en van zijn buitengewone oorspronkelijkheid. Hij was een der eersten — evenals zijn jong gestorven broer, de arts JOHAN STÄRCKE — die de betekenis der psychoanalyse hebben begrepen en hij behoort, vooral in de tijd toen deze wetenschap nog een drieste exploratie van geheel onbekende gebieden was, tot hen, die belangrijke gegevens aan de kennis van de menselijke psyche konden toevoegen. Als zodanig mag worden genoemd het in 1921 met de Freud-prijs bekroonde *Psychoanalyse und Psychiatrie*. Zijn veelzijdigheid was indrukwekkend. Zo valt het niet uit te maken of zijn betekenis groter was voor de entomologie — hij was een van de beste mierenkenners — dan wel voor de psychoanalyse. Bovendien publiceerde hij bij voorbeeld ook op neurologisch, neuro-anatomisch, sociologisch terrein.

STÄRCKE was eigenlijk een eenzaam mens, zeker in de latere jaren van zijn leven. Degenen echter, die zich in zijn belangstelling mochten verheugen, hebben een onuitwisbare, vaak voor hun leven bepalende invloed van deze koene, uiterst oorspronkelijke mens ondergaan. Hun eerbied en dankbaarheid voor een man, die de moed had elke traditie te relativieren, elk conformisme te schuwen ter wille van inzicht en begrip — niets is meer vereenzamend dan dit! — moge getuigen van de weerklank, die zijn werk heeft gevonden.

Haarlem, 21 September 1954

J. SPANJAARD

BENOEMD: tot wetenschappelijk ambtenaar in vaste dienst bij de keel-, neus- en oorheelkunde aan de Rijksuniversiteit te Leiden A. SPOOR, voordien als zodanig in tijdelijke dienst werkzaam; tot lector in de faculteit der geneeskunde aan de Rijksuniversiteit te Groningen, om onderwijs te geven in de neurochirurgie, dr. C. H. LENSHOEK, thans neurochirurg aan het Wilhelmina-Gasthuis te Amsterdam. Tot gemeente- en schoolarts te Hilversum A. GROENINK, districtsschoolarts te Den Helder. Tot specialist voor long- en asthmatische ziekten aan het St. Joseph-ziekenhuis te Heerlen dr. H. J. BUYTENDIJK, 2e geneesheer-internist bij dit ziekenhuis.

GEVESTIGD: te Dordrecht Jkv. A. G. A. VAN SPENGLER; te 's-Gravenhage mej. J. A. POSTHUMA (van Wassenaar); te Groningen S. P. KEIJSER; te Haarlem J. H. M. VAN TONGEREN; te Haarlemmermeer J. ROEMELING FRIMA (van 's-Gravenhage); te Nieuwer-Amstel F. SCHREUDER; te Rotterdam C. LANGENDONK (van Zeist); te Utrecht J. J. VAN GOGH, P. C. HARTING, mevr. J. J. HARTING-RÜMKE en J. TEKELENBURG; te Vlaardingen A. F. WEILAND; te Voorburg